

desesperançador -a adj. Que des-
esperança

d'una cosa; pron. perdre-la. No et deses-
perancis. l'he desesperançat.

desesperança f. Manca d'esperança

Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans

desesperançar v. intr. No tenir cap espe-
rança d'una cosa, ^{desesperar} ja desesperançem d'ob-
tenir-ho || Fr. per perdre (a algú) l'esperança

desesperant adj. Que desespera algú.
l'una criatura desesperant

d corregible

desesperar v. intr. No tenir cap espe-
rança d'una cosa. Nosaltres ja desesperem
desesperar d'algú, desesperar de la seva
gràcia, de la seva esmena || Fr. Reduir
a la desesperació; pron. lluitar-se a la des-
peració. No et desesperis: potser encara es sal-
varà. Aquesta criatura em desespera: és in-